

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd, zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en *BalieNet*.
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. P.J.M. Drion, mr. H.J. de Groot, mr. H.J.A. Knijff, mr. J.D. Loorbach, mr. I.E.M. Sutorius en H. Uhlenbroek.

Verwevenheid van familiale belangen

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch 4 juni 2007
(mrs. Van der Ham, Kneepkens, Van Dooren,
Caudri en Luchtman)

De taakuitoefening van een advocaat als bewindvoerder wordt alleen dan tuchtrechtelijk getoetst indien hij zich in die hoedanigheid misdraagt en daardoor het vertrouwen in de advocatuur schaadt. Zodra voor een advocaat als bewindvoerder een mogelijkheid ontstaat van verwevenheid van persoonlijke of familiale belangen, dient de advocaat zich ofwel terug te trekken als bewindvoerder, ofwel direct vanaf het moment dat sprake is van mogelijk persoonlijk of familiair belang volledige openheid van zaken te geven.

- Advocatenwet art. 46 (2 Wat een behoorlijk advocaat betaamt; 2.4.1 Eigen belang van de advocaat; 4.1 Rechters)
- Gedragsregels 1, 2, 29 en 30

Feiten

In deze zaak heeft de raad bij tussenbeslissing d.d. 8 januari 2007 een getuigenverhoor bepaald waarbij de echtelieden A-B als getuigen zijn gehoord. Voorts is door de raad een viertal vragen voorgelegd aan het bewindsbureau ter beantwoording.

De klacht heeft betrekking op de handelwijze van mr. X in zijn hoedanigheid van bewindvoerder in onderhandelingen over de verkoop van onroerende goederen waarover bewind was inge-

steld. De heer A en mevrouw B, broer en schoonzus van mr. X, hebben zich vrij snel na de onderbewindstelling gemeld als potentiële kopers van het betreffende onroerend goed. Mr. X heeft maandenlang met zijn broer en schoonzus gesproken en hen in de gelegenheid gesteld de mogelijkheden tot verbouwing en bewoning van het pand te onderzoeken. Op het moment dat klaagster zich in september 2005 als potentiële koper meldde, is mr. X niet hierop ingegaan, terwijl hij zijn broer en schoonzus in november 2005 de gelegenheid bood een bod uit te brengen. Bij brief d.d. 23 november 2005 heeft mevrouw B een bod van € 140.000 uitgebracht.

Overwegingen raad

Mr. X heeft de kantonrechter bij brief d.d. 24 november 2005 bericht reeds enige tijd met potentiële kopers te onderhandelen over de prijs en de kantonrechter geïnformeerd over dit bod van mevrouw B. Mr. X verklaarde ter zitting van de raad op 11 december 2006 dat hij met potentiële kopers in voormelde brief zijn schoonzus en broer bedoelde. Tijdens de mondelinge behandeling na getuigenverhoor heeft mr. X betwist dat hij dat aldus aan de raad heeft medegedeeld, doch de voorzitter en de leden van de raad herinnerden zich allen zeer stellig dat mr. X zich aldus heeft uitgelaten. De raad acht de latere stelling van mr. X dat hij met potentiële kopers mevrouw B en klaagster bedoelde ook niet aannemelijk, gelet op de mededeling van mr. X dat hij klaagster eerst medio december 2005 in de gelegenheid heeft gesteld een bod uit te brengen. Daarvoor heeft mr. X klaagster daartoe juist niet in de gelegenheid gesteld en dus was mr. X in november 2005 ook niet in onderhandeling over de prijs met klaagster. Mr. X heeft klaagster in de periode van 22 september 2005 tot medio december 2005 niet de kans gegeven tot het uitbrengen van een bod. Ook in deze fase van de verkoopprocedure heeft mr. X geen duidelijkheid aan de kantonrechter verschaft over de omstandigheid dat de potentiële koper zijn schoonzus betrof. De brief van 23 november 2006 is gesteld op de eigen naam van de schoonzus, waaruit op geen enkele wijze bleek

van een familiale relatie tussen mr. X en mevrouw B en evenmin dat ook de broer van mr. X betrokken was bij de koop van het onroerend goed. Mr. X heeft de kantonrechter in zijn brief d.d. 24 november 2005 hierover in het ongewisse gelaten. Wat er ook zij van de motieven van mevrouw B om in een brief, in tegenstelling tot hetgeen zij gebruikelijk doet, haar eigen naam en niet de naam van haar echtgenoot te gebruiken, het had op de weg van mr. X gelegen de kantonrechter duidelijkheid te verschaffen over zijn familiale betrokkenheid bij de potentiële koper(s) in verband met een mogelijke verwevenheid van familiale belangen van mr. X in zijn functie van bewindvoerder.

Medio december 2005 heeft mr. X klaagster en mevrouw B in de gelegenheid gesteld een bod uit te brengen. Mevrouw B werd door mr. X voor de tweede maal in de gelegenheid gesteld een bod uit te brengen. Mr. X heeft aan partijen geen duidelijkheid verschaft over het verloop van het biedingsproces. Met name heeft mr. X aan de betrokkenen niet medegedeeld of er al dan niet een tweede biedingsronde zou volgen. Het lag op de weg van mr. X hierover geen misverstand te laten bestaan. Mr. X heeft zich direct nadat door beide partijen een bod was uitgebracht telefonisch tot de kantonrechter gewend met het verzoek het onroerend goed te mogen verkopen aan mevrouw B die het hoogste bod had uitgebracht, dat overeenkwam met het hertaxatierapport. Mr. X heeft tijdens de mondelinge behandeling op 2 april 2007 verklaard dat hij op dat moment aan de kantonrechter heeft medegedeeld dat mevrouw B zijn schoonzus was. Wat hiervan ook zij – uit het dossier is hiervan in ieder geval niet gebleken – ook al zou deze mededeling op dat moment door mr. X aan de kantonrechter zijn gedaan, dan heeft mr. X deze mededeling op een veel te laat moment gedaan.

Klaagster heeft op 23 december 2005 een bod uitgebracht ad € 150.000 en mevrouw B op 22 december 2005 een bod van € 155.000. Mr. X stelt dat beide partijen niet op de hoogte waren van de waarde van het hertaxatierapport en dat het bod van mevrouw B toevallig exact

overeenkwam met de waarde van het hertaxatierapport, waarvan mr. X stelt dat mevrouw B de inhoud niet kende. De raad is van oordeel dat mr. X iedere schijn had dienen te vermijden dat zijn broer en schoonzus wel op de hoogte waren van de inhoud van het hertaxatierapport, zoals zij ook op de hoogte waren van het eerdere taxatierapport. Mr. X had er in dit geval beter aan gedaan in dit stadium aan beide bieders openheid van zaken te geven. Mr. X heeft de reden waarom hij hen niet van de inhoud van het hertaxatierapport op de hoogte heeft gesteld niet aan de raad duidelijk kunnen maken.

Zoals reeds in de tussenbeslissing overwogen, staat voorop dat de taakuitoefening van een advocaat in hoedanigheid van bewindvoerder in beginsel niet behoort tot het terrein dat door het advocatentuchtrecht wordt bestreken. Er kan uitsluitend aanleiding zijn voor tuchtrechtelijke toetsing indien de advocaat zich in die hoedanigheid zou misdragen en daardoor het vertrouwen in de advocatuur zou schaden.

De raad is van oordeel, dat een advocaat, die in zijn functie als bewindvoerder met familieleden onderhandelingen wenst te voeren, hierin uiterste zorgvuldigheid dient te betrachten, teneinde iedere schijn van verwevenheid van persoonlijke dan wel familiale belangen te voorkomen. Een advocaat dient zich hiervan bewust te zijn en van een advocaat mag verwacht worden, dat zodra in de uitoefening van de functie als bewindvoerder een mogelijkheid ontstaat van verwevenheid van persoonlijke of familiale belangen, deze advocaat zich ofwel terugtrekt als bewindvoerder, ofwel dat de advocaat direct vanaf het moment dat sprake is van mogelijk persoonlijk of familiair belang bij de verkoop van onder bewind gestelde goederen hierover aan de kantonrechter volledig openheid van zaken geeft en de wijze van verkoop onder deze omstandigheden met de kantonrechter bespreekt. Mr. X heeft geen van beide gedaan en de kantonrechter volledig in het ongewisse gelaten over zijn mogelijk persoonlijk of familiair

belang bij de verkoop van het onroerend goed aan de potentiële kopers die zich bij hem hadden gemeld. De raad overweegt dat mr. X zich in zijn functie van bewindvoerder als advocaat heeft gepresenteerd door bij alle correspondentie in zijn functie van bewindvoerder gebruik te maken van briefpapier waarop hij als advocaat wordt aangeduid. Bovendien heeft mr. X ter zitting van 11 december 2006 desgevraagd bevestigd, dat hij juist op grond van zijn hoedanigheid van advocaat regelmatig door de rechtbank tot bewindvoerder wordt benoemd. Mr. X heeft tijdens de mondelinge behandeling na getuigenverhoor betwist dat hij dit zou hebben gezegd, doch de voorzitter en de leden van de raad herinneren zich allen zeer stellig dat mr. X zich aldus heeft uitgelaten.

Gelet op alle hiervoor omschreven omstandigheden, heeft mr. X zich door zijn handelwijze als bewindvoerder ten aanzien van de verkoop van het onroerende goed waarover bewind was gesteld, ernstig tuchtrechtelijk verwijtbaar gedragen en het vertrouwen in de advocatuur in ernstige mate geschaad. Daarnaast heeft mr. X gedurende de klachtprocedure en ter zitting van de raad geen enkel besef getoond van een mogelijke verwijtbaarheid van zijn gedragingen. Niet gebleken is dat mr. X zich ook maar één moment heeft afgevraagd of hij wellicht onzorgvuldig heeft gehandeld. Op grond van het vorenstaande is de raad van oordeel dat de maatregel van schorsing in de uitoefening van de praktijk voor langere tijd passend en geboden is. Gelet op de omstandigheid dat in het verleden jegens mr. X nog nimmer een tuchtrechtelijke maatregel is opgelegd, is de raad van oordeel dat thans kan worden volstaan met oplegging van een voorwaardelijke schorsing.

Volgt

Gegronde verklaring van de klacht en oplegging van de maatregel van voorwaardelijke schorsing in de uitoefening van de praktijk voor de tijd van twee maanden, met een proeftijd van twee jaar.

Oplopende kosten communiceren

Raad van Discipline Amsterdam 18 juni 2007, nummer 06-141 Alk
(mrs. Röell, Van den Berg, Gaasbeek-Wielings, Goppel en Voorhoeve)

De advocaat die op basis van een voorwaardelijke toevoeging rechtsbijstand verleent, dient de cliënt regelmatig te informeren omtrent het beloop van de kosten van de door hem verrichte werkzaamheden, teneinde te voorkomen dat deze bij intrekking van de toevoeging wordt verrast door die kosten.

- Advocatenwet art. 46 (1.2 De vereiste communicatie met de cliënt)
- Gedragsregel 26

Feiten

Mr. X heeft klaagster bijgestaan in een echtscheidingsprocedure. Op 24 september 2003 bericht hij klaagster dat voor haar een voorwaardelijke toevoeging is verleend. Daarbij wijst mr. X klaagster erop dat deze toevoeging na afloop van de procedure, afhankelijk van klaagsters financiële situatie na de verdeling van de huwelijksgemeenschap, zal worden omgezet in een definitieve toevoeging dan wel zal worden ingetrokken. In dat laatste geval, zo deelt mr. X klaagster mee, zal hij zijn werkzaamheden aan klaagster in rekening brengen.

Op 8 augustus 2005 bericht mr. X klaagster dat de procedure tegen haar ex-echtgenoot is beëindigd en dat daarmee tevens een eind is gekomen aan zijn werkzaamheden, onder gelijktijdige toezending van een, met een urenspecificatie vergezeld gaande, einddeclaratie voor een bedrag van € 25.989,41.

Klacht

Klaagster verwijt mr. X haar niet tus-

sentijds op de hoogte te hebben gesteld van de oplopende kosten van de werkzaamheden.

Overwegingen raad

Mr. X heeft, zoals hij ter zitting heeft erkend, klaagster gedurende de periode dat hij als zijn raadsman optrad, niet tussentijds geïnformeerd over de door mr. X aan het dossier bestede tijd. Hierdoor is klaagster verrast door de hoogte van de kosten van de totale werkzaamheden. In het licht van Gedragsregel 26 had mr. X de verantwoordelijkheid klaagster regelmatig op de hoogte te houden van het beloop van de kosten van zijn werkzaamheden. De klacht is derhalve gegrond.

Beslissing raad

Omdat mr. X kennelijk eerder, ten dele voor soortgelijke feiten, tuchtrechtelijke maatregelen opgelegd heeft gekregen, legt de raad een berisping op.

Te respecteren belang van derde

Hof van Discipline 3 september 2007, nr. 4721

(mrs. Van Griensven, De Groot-van Dijken, Poelmann, Van den Bergh en Meulemans)

Raad van Discipline Amsterdam 6 november 2006

(mrs. Röell, Breederveld, Romijn, Schyns en Voorhoeve)

De vrijheid van de advocaat om uitsluitend te handelen in het belang van zijn cliënt, is niet onbeperkt. Denkbaar is dat de advocaat ook met bepaalde belangen van de tegenpartij of van andere derden rekening moet houden. Dat geldt met name wanneer bij zo'n derde door de advocaat de verwachting is gewekt dat met diens belangen rekening zal worden gehouden.

Een wijziging in de instructie door zijn cliënt ontslaat een advocaat niet zonder meer van die verplichting jegens een derde.

- Advocatenwet art. 46 (3.2 Grenzen aan de vrijheid van handelen)
- Gedragsregel 5

Feiten

Mr. X is als advocaat opgetreden voor een drietal vennootschappen naar vreemd recht, tezamen aan te duiden als 'M'. Er werd geprocedeerd tegen de onderneming A, ook een vennootschap naar vreemd recht.

In Nederland werd A vertegenwoordigd door de heer Z.

Klager, een privépersoon die bijdroeg aan de financiering van de procedures voor M, had met M contractueel vastgelegd dat alle opbrengsten in de procedures tegen A zullen worden overgemaakt naar een derdengeldenrekening van de advocaat van M (in Nederland het kantoor van mr. X en in de Verenigde Staten een aldaar gevestigd kantoor).

De overeenkomst kent een bijlage waarin is bepaald: 'Deze bijlage dient tevens als instructie voor de advocaten voor de correcte verdeling van de opbrengst zoals vermeld onder punt 1 van deze bijlage.' De overeenkomst is verder aangevuld in dier voege dat (klager) 'volledig en te allen tijde toegang heeft tot alle (directe en indirecte) informatie betrekking hebbende op de procedures waarvan (klager) tevens een bevestiging ontvangt'.

Bij e-mail van 31 juli 2003 heeft de heer Z (met afschrift aan klager) mr. X het volgende bericht verzonden: 'Hiermee bevestig ik dat alle opbrengst uit de lopende en toekomstige procedures, inzake M enerzijds en A anderzijds op een derdenrekening gestort dienen te worden. De verdeling vindt plaats door (het kantoor van) mr. X en/of door advocatenkantoor Y (het kantoor in de) conform de overeenkomst van 3 juni 2003 tussen M en klager'. Mr. X heeft deze e-mail (met afschrift aan klager) vrijwel direct beantwoord met: 'waarvan akte!'

Bij brief van 25 januari 2005 heeft mr. X namens M de wederpartij, A, met verwijzing naar een arrest van een hof gesommeerd een bedrag van (ongeveer) \$ 825.000 te betalen op de derden-geldrekening van zijn kantoor.

Bij brief van 6 mei 2005 heeft klager van

M nakoming van de overeenkomst van 3 juni 2003 gevorderd.

Bij brief van 10 mei 2005 heeft mr. X aan klager het volgende onder meer bevestigd: 'Het is juist dat of mijn advocatenkantoor of het in de gevestigde advocatenkantoor volgens de instructie uit 2003 voor verdeling dienen zorg te dragen, maar die instructie hebben cliënten al weer enige tijd geleden ingetrokken.'

Bij faxbericht van 17 mei 2005 heeft M aan mr. X bericht dat: '[...] we apologize for the delay and hereby send you the financial statement of \$ 950.000 regarding the agreement between M and (klager) for your attention.'

Klacht

De klacht houdt zakelijk weergegeven in dat mr. X:

- a ondanks dat hij op de hoogte was van het bestaan van de overeenkomst tussen klager en de cliënt van mr. X van 3 juni 2003 en derhalve de belangen van klager kende, niet de belangen van klager heeft behartigd;
- b klager niet op de hoogte heeft gesteld van de instructiewijziging over de verdeling van de bedragen die op de derdengeldenrekening van mr. X zouden worden gestort.

Beoordeling van de klacht

De raad stelt voorop dat het tuchtrecht er niet toe dient een advocaat ten faveure van de tegenpartij te beknotten in zijn vrijheid om zijn cliënten bij te staan op de wijze die hem (en hun) goedgeeft, maar dat die vrijheid niet onbeperkt is. Het kan immers voorkomen dat een advocaat ook met bepaalde belangen van de tegenpartij rekening moet houden. Dat is uitzondering, geen regel. In het licht van de gegeven feiten en omstandigheden is de raad van oordeel dat in deze zaak van zo'n uitzondering sprake is geweest. Daartoe wordt het volgende overwogen.

Mr. X was begin 2003 bekend met de positie van klager als (potentieel) financier van de procedures van M tegen A. Mr. X moet aldus bekend worden geacht met het feit dat klager een belang had bij de afloop en afwikkeling van de procedures. Niet voor niets heeft mr.

X volgens zijn eigen stellingen vooraf met klager gesproken over de processansen en hem inzicht gegeven in de dossiers.

Mede gelet op het voorgaande heeft mr. X bij klager met het versturen van zijn e-mail met de inhoud 'waarvan akte' onmiskenbaar het vertrouwen gewekt dat de derdengeldenrekening van zijn advocatenkantoor (mede) zou fungeren als betaaladres voor de (procedure)-opbrengsten in de kwestie met A en dat ofwel zijn advocatenkantoor ofwel het advocatenkantoor in de Verenigde Staten voor verdeling daarvan onder de belanghebbenden, waaronder klager, zou zorg dragen.

Partijen verschillen niet van mening omtrent de vraag dat de gelden uit de kwesties met A op de derdengeldenrekening van mr. X zouden worden gestort.

Omtrent de vraag of, en zo ja, welk bedrag op de derdengeldenrekening van mr. X is bijgeschreven heeft mr. X zich met een beroep op zijn geheimhoudingsplicht niet uitgelaten. De raad mag daaruit de gevolgen trekken die hij geraden acht. De stelling van klager dat mr. X, gezien de sommatiebrief van 25 januari 2005, wel degelijk gelden van M op zijn derdenrekening heeft, althans moet hebben ontvangen acht de raad niet, althans onvoldoende, door mr. X weersproken. De raad gaat er daarom van uit dat inderdaad gelden uit de kwestie met A op de derdengeldenrekening van mr. X zijn uitbetaald. Dat aannemende heeft het mr. X niet vrijge staan zich te beroepen op een gewijzigde instructie van zijn cliënten. Immers, mr. X heeft zich terdege gerealiseerd – althans had zich moeten realiseren – dat op het moment dat de gelden binnenkwamen, deze mede bestemd waren voor klager. Zulks klemt temeer nu klager degene was die de declaraties van mr. X deels (indirect) had voorgefinancierd. Dat belang van klager had mr. X moeten respecteren boven de instructiewijziging van zijn cliënten. Nu mr. X het belang van klager onvoldoende voor ogen heeft gehad, is hem dat tuchtrechtelijk te verwijten.

Aan de stelling van mr. X dat hij niet klagers advocaat was, klager zelf hem

de instructie (tot verdeling) niet heeft gegeven en hij de inhoud van de overeenkomst van 3 juni 2003 niet heeft gekend (tot mei 2005) gaat de raad voorbij. Zoals hiervoor uiteen wordt gezet, had mr. X op het moment dat de gelden binnenkwamen ook rekening te houden met het belang van klager, jengens wie mr. X de gerechtvaardigde indruk had gewekt dat hij na ontvangst van de gelden tot verdeling zou overgaan. Dat op zeker moment een verschil van inzicht tussen de cliënten van mr. X en klager is ontstaan omtrent de uitleg van de overeenkomst van 3 juni 2003 (met name over de omvang van de te verdelen bedragen) maakt de positie van mr. X ten opzichte van klager niet anders. Wetende dat een deel van de gelden aan klager toekwam, had het op de weg van mr. X gelegen openheid van zaken te geven en niet te beschikken over de gelden zolang het geschil tussen zijn cliënten en klager niet onherroepelijk was beslecht. Daarmee komt tevens vast te staan dat mr. X klager had dienen te informeren omtrent de instructiewijziging. Vanaf het moment van die wijziging moet het voor mr. X duidelijk zijn geweest dat tussen zijn cliënten en klager een verschil van inzicht ontstond, althans dreigde te ontstaan, omtrent de gemaakte verdelingsafspraken. Dat wetende, met de wetenschap dat een deel van de gelden aan klager toebehoorde, stond het mr. X niet vrij te zwijgen en zich te verschuilen achter de belangen van zijn cliënte. Mr. X had klager dienen te informeren. Ook klachtonderdeel B acht de raad gegrond.

Door de handelwijze van mr. X is het vertrouwen in de advocatuur geschaad. Dat rechtvaardigt dat de maatregel van berisping wordt opgelegd.

Beslissing van de raad

Gegronde verklaring van beide onderdelen van de klacht; oplegging aan mr. X van de maatregel van berisping.

Het geding in hoger beroep

De feiten

In appèl worden de feiten nog uitgebreid met de vaststelling dat M ter uit-

voering van de overeenkomst van 3 juni 2003 rechtstreeks een bedrag ter grootte van € 106.000 aan klager heeft betaald; klager stelt dat dat bedrag onvoldoende is. Na enige voortgezette correspondentie waarbij mr. X namens M geschreven heeft dat zij niet bereid was verder inzicht in de kosten te geven, is door M een aanvullende betaling aangeboden tegen finale kwijting van € 35.000. Op die grondslag is de zaak tussen M en klager afgedaan.

Grieven

Tegen de beslissing van de raad worden de navolgende grieven aangevoerd:

- a de raad heeft ten onrechte overwogen dat sprake is van een uitzondering op de regel zoals weergegeven in punt 4.2 in de beslissing van de raad; bovendien heeft de raad ten onrechte overwogen dat mr. X de belangen van klager kende en dat hij – mr. X – met zijn e-mail van 31 juli 2003 een 'onmiskenbaar vertrouwen' bij klager zou hebben gewekt;
- b de raad heeft ten onrechte overwogen dat klager en mr. X niet van mening verschilden over de omstandigheid dat de gelden uit de kwestie A op de derdengeldenrekening van mr. X zouden worden gesteld;
- c de raad heeft ten onrechte aangenomen dat de gelden uit de kwestie A daadwerkelijk op de derdengeldenrekening van het kantoor van mr. X zijn uitbetaald; bovendien heeft de raad ten onrechte aangenomen dat mr. X zich niet heeft mogen beroepen op een gewijzigde instructie van zijn cliënte, omdat hij wist of moest weten dat de gelden uit de kwestie A mede voor klager bestemd waren;
- d de raad heeft ten onrechte overwogen dat mr. X in de gegeven omstandigheden gehouden was om klager te informeren over de instructiewijziging die mr. X van zijn cliënten had ontvangen; bovendien heeft de raad ten onrechte overwogen dat mr. X wist dat een deel van de gelden aan klager toebehoorde en dat mr. X daarom zich niet achter de belangen van zijn cliënte mocht verschuilen, toen een verschil van inzicht over de verdelingsafspraken ontstond.

Beoordeling

Het hof overweegt dat de grieven zich lenen voor gezamenlijke behandeling.

Het hof is – evenals de raad – van oordeel dat klager uit de e-mail van de heer Z aan mr. X (waarvan een afschrift aan klager was toegezonden) en uit de prompte reactie van mr. X dezelfde dag (waarvan mr. X eveneens een afschrift aan klager heeft toegezonden) heeft mogen opmaken dat de opbrengst uit de procedures tegen A zou worden gestort op een derdengeldenrekening van het kantoor van mr. X of van het advocatenkantoor in de Verenigde Staten en dat mr. X dan wel dat Amerikaanse kantoor zich met inachtneming van de overeenkomst van 3 juni 2003 met de verdeling van deze opbrengst zou belasten. Aldus heeft mr. X ten minste de verwachting bij klager gewekt dat klager voor de verdeling van de opbrengst niet uitsluitend afhankelijk zou zijn van cliënten van mr. X, die (voor zover bij de procedures tegen A betrokken) buiten de Nederlandse rechtsfeer waren gevestigd. Dit klemt temeer omdat mr. X uit de tekst van de overeenkomst van 3 juni 2003 moet hebben begrepen, althans: had kunnen begrijpen, dat klager er belang bij had dat hem extra zekerheid voor de nakoming door M van haar verplichtingen uit de overeenkomst van 3 juni 2003 werd geboden.

Dat klager deze extra zekerheid voor zichzelf heeft willen bedingen, vloeit (onder andere) voort uit art. 2.1 van de overeenkomst van 3 juni 2003, in samenhang met art. 3 van bijlage 2, waarin uitdrukkelijk is vermeld dat de bijlage dient als ‘instructie voor de advocaten’ voor de (correcte verdeling van de opbrengst uit de procedure tegen A). Mr. X betoogt weliswaar gemotiveerd dat hij de overeenkomst van 3 juni 2003, zelfs nog op het tijdstip van de instructiewijziging, niet kende, maar het hof gaat aan dat verweer voorbij omdat in de e-mail van de heer Z van 31 juli 2003 met zo veel woorden naar deze overeenkomst tussen M en klager wordt verwezen en het derhalve op de weg van mr. X had gelegen om zich van de inhoud te vergewissen. Voor zover mr. X de inhoud van de overeenkomst van 3 juni 2003 niet kende, komt deze omstandig-

heid derhalve voor rekening van mr. X en kan hij deze omstandigheid niet aan klager tegenwerpen.

Daargelaten of klager kon worden beschouwd als tegenpartij van mr. X, kan mr. X zich niet met succes beroepen op de norm als bedoeld in punt 4.2 in de bestreden beslissing van de raad, omdat deze norm niet (mede) strekt tot bescherming van een advocaat die, anders dan uitsluitend namens zijn cliënt, toezeggingen doet aan of verwachtingen wekt bij zijn wederpartij, waar die partij redelijkerwijs op af mag gaan.

Of de opbrengst uit de procedures tegen A op de derdenrekening van mr. X (dan wel op de derdenrekening van het Amerikaanse advocatenkantoor) is gestort, acht het hof voor de beoordeling van de klacht niet van belang, omdat uit het voorgaande volgt dat mr. X – behoudens in het geval van de door mr. X bedoelde instructiewijzigingen, waarop het hof nog terugkomt – er in ieder geval op had moeten toezien dat de opbrengst op één van deze rekeningen zou worden gestort en zich had moeten inspannen om te bewerkstelligen dat de verdeling zou plaatsvinden overeenkomstig de instructie zoals vermeld in de overeenkomst van 3 juni 2003, welke instructie blijkens diens e-mail van 31 juli 2003 door mr. X was aanvaard. Omdat mr. X ook in hoger beroep volhoudt dat hij (anders dan overeenkomstig de norm in punt 4.2 van de bestreden beslissing) met de belangen van klager geen rekening hoefde te houden en mr. X volgens zijn eigen stellingen bovendien de overeenkomst van 3 juni 2003 niet kende, staat – zoals de raad met juistheid heeft overwogen – vast dat mr. X het belang van klager onvoldoende voor ogen heeft gehad en dat hem daarvan tuchtrechtelijk een verwijt kan worden gemaakt.

Mr. X beroept zich nog op een gewijzigde instructie die hij van zijn cliënten zou hebben gekregen, die inhoudt dat mr. X niet langer de instructie in de e-mail van de heer Z van 31 juli 2003 mocht uitvoeren. Anders dan mr. X meent, had deze, volgens mr. X op 24 januari 2005 en derhalve op de valreep (het arrest van het hof was toen al gewezen en A was reeds tot betaling

veroordeeld) gewijzigde instructie niet tot gevolg dat mr. X voor zijn cliënten kon blijven optreden zonder dat hij nog langer rekening hoefde te houden met de overeenkomst van 3 juni 2003 en de instructie die hem in dat verband mede ten behoeve en in het belang van klager was gegeven. Mr. X wist, althans had moeten weten, dat zijn cliënten door de instructie van 31 juli 2003 te wijzigen ten opzichte van klager in strijd handelden met de overeenkomst van 3 juni 2003. Hij had zijn cliënten daarop moeten wijzen en ten minste van zijn cliënten moeten verlangen dat klager door mr. X over deze instructiewijziging mocht worden geïnformeerd. Uit de eigen stellingen van mr. X vloeit voort dat mr. X toen met het belang van klager geen rekening heeft gehouden.

Het stond mr. X in ieder geval niet vrij om, in de wetenschap dat zijn cliënten contractbreuk pleegden, klager volledig in het ongewisse te laten en de kwestie op geheel andere wijze namens zijn cliënten met klager af te wikkelen. Dat het in de opvatting van mr. X voor klager duidelijk moet zijn geweest dat mr. X de advocaat van M was, mede omdat mr. X klager steeds als ‘tegenpartij’ heeft behandeld, doet hieraan niet af.

Uit het voorgaande volgt dat de grieven van mr. X, voor zover gericht tegen de gegroundverklaring van beide klachtonderdelen, moeten worden verworpen en dat de beslissing van de raad in zoverre moet worden bekrachtigd.

Ter zitting van het hof heeft mr. X nog doen aanvoeren dat de klachten van klager, voor zover al gegrond, de opgelegde maatregel van berisping niet rechtvaardigen, waarbij mr. X er mede op heeft gewezen dat hij een ‘first offender’ is. Het hof is, alle feiten en omstandigheden in aanmerking genomen, waaronder de omstandigheid dat niet eerder aan mr. X een tuchtrechtelijke maatregel is opgelegd, van oordeel dat met de maatregel van enkele waarschuwing kan worden volstaan.

Beslissing van het hof

Het hof vernietigt de beslissing waarvan beroep, doch uitsluitend voor zover daarbij aan verweerder de maatregel van berisping is opgelegd en, opnieuw rechtdoende, legt aan verweerder de

maatregel op van enkele waarschuwing met bekrachtiging van de beslissing voor het overige.

Weigering aanwijzing advocaat door deken

Hof van Discipline d.d. 3 september 2007, nr. 4881
(mrs. Peeperkorn, Sterk, Paulussen, De Kok en Van Duren)

Degene die niet bereid is adviezen van advocaten op te volgen die afwijken van zijn wens om een kort geding tegen zijn wederpartij te voeren, heeft niet zonder meer recht op aanwijzing van een advocaat door de deken.

- Advocatenwet art. 13

Feiten

Klager is verwickeld in een discussie met Z N.V., een waterleidingbedrijf. Z N.V. weigert klager een compleet overzicht te verstrekken van de (eind)-afrekeningen van waterleveranties in het jaar 2002/2003, omdat zij klager herhaaldelijk en afdoende antwoord op diens vragen daaromtrent zou hebben gegeven. Klager weigert betaling van

openstaande facturen van Z N.V., omdat hij juist te veel aan Z N.V. zou hebben betaald.

Z N.V. heeft klager in verband met achterstallige betalingen tweemaal afgesloten van de drinkwatervoorziening.

Kort na de laatste keer heeft klager zich tot een advocaat gewend, die zich echter vanwege een later gebleken tegenstrijdig belang genoodzaakt zag zich uit de zaak terug te trekken. Hierna heeft klager tevergeefs getracht een andere advocaat te vinden voor het voeren van een kort geding tegen Z N.V. teneinde weer aangesloten te worden op de drinkwatervoorziening. Om die reden wendt klager zich tot de deken met het verzoek een advocaat aan te wijzen voor het voeren van een kort geding als hiervoor bedoeld. De deken wijst dit verzoek af omdat klager 'daarmee kiest voor een dure en risicovolle confrontatie in rechte om de kwestie op te lossen' en de deken de noodzaak daartoe vindt ontbreken. De deken is, mede op grond van het hem door de aanvankelijk door klager geraadpleegde advocaat ter beschikking gestelde dossier, van mening dat er nog voldoende mogelijkheden zijn Z N.V. te bewegen de watervoorziening te herstellen, bijvoorbeeld door betaling van de facturen 'onder voorbehoud van rechten'.

Klacht

Klager verwijt de deken geen advocaat te hebben aangewezen, nu Z N.V. hem aansluiting op de drinkwatervoorziening onthoudt.

Verweer

De deken voert aan dat klager uitsluitend gespitst is op het voeren van een kort geding tegen Z N.V. en dat hij niet bereid is zich met betrekking tot het nemen van in deze zaak geëigende rechtsmaatregelen te laten leiden door het advies van de aan te wijzen advocaat. Klager kan zich opnieuw tot de deken wenden met een verzoek tot aanwijzing van een advocaat, indien hij wel bereid is vertrouwen te hebben in de behandeling van de zaak door een alsnog door de deken aan te wijzen advocaat en tevens bereid is het advies van die advocaat op te volgen, ook als dat negatief zou zijn met betrekking tot het aanspannen van een kort geding.

Overwegingen hof

Het hof is van oordeel dat de deken onder de gegeven omstandigheden op goede gronden heeft geweigerd aan klagers verzoek tot het aanwijzen van een advocaat te voldoen. Het acht de door de deken aan het aanwijzen van een advocaat verbonden voorwaarde, als hiervoor bedoeld, niet in strijd met een behoorlijke taakuitoefening door de deken. Derhalve staat de eigen houding van de klager in de weg aan een zinvolle aanwijzing als bedoeld in art. 13 Advocatenwet. Het hof acht het beklag derhalve ongegrond.

Beslissing hof

Het hof verklaart het beklag ongegrond.